

ОТДЕЛ ЗА ВЪНШНИ ЦЪРКОВНИ ВРЪЗКИ
на Московската патриаршия

Поздравление на Светейший Патриарх Кирил към Предстоятеля на Българската православна църква по повод десетата годишнина от канонизирането на Свети Серафим Богучарски

ДО НЕГОВО СВЕТЕЙШЕСТВО

СВЕТЕЙШИЯ ДАНИИЛ,

МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ,

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

Ваше Светейшество,

обични Събрате и Съслужителю пред Божия престол!

Сърдечно Ви честитя деня на паметта на светителя Серафим, архиепископ Богучарски, и десетата годишнина от неговата канонизация.

Днес ние въздаваме двойна хвала на *дивния в Своите свети* (Пс. 67:36) Господ за изпратения от Него архипастир и моливеник, богослов и духовен наставник, станал небесен застъпник за нашите братски единовърни народи.

Още от младини бъдещият светител се стреми към благочестие и размисли за Бога, стараейки се с цялата си душа *да се вкорени в Христа Исуса и да се укрепи във вярата и да преуспява в нея с благодарност* (Кол. 2:6-7).

Сред стените на Санкт-Петербургската духовна академия той дълбоко усвоява светоотеческото наследство, приема монашеските обети и е удостоен със свещен сан. За съжаление успешните църковни трудове на архимандрит Серафим в Русия са прекъснати от кървавото безвреме на гражданската война, и той заедно с хиляди други изгнаници е принуден да напусне родната си страна. През 1921 г. той пристига в братската българска земя, където е и възведен в епископско достойнство. Творецът и Промислителят на света доверява на Своя избраник особена мисия – да се грижи за русите, оказали се далеч от Отечеството, загубили практически всичко, но твърдо пазещи светата православна вяра.

В течение на трите последни десетилетия на своя живот светелят Серафим управлява руските енории в България и е предстоятел на църквата «Св. Николай Чудотворец» в София. Със своето строго и ревностно отношение към пастирските си задължения той си спечелва висок авторитет сред православните християни, за което свидетелства и фактът, че при него са изпращани млади свещенослужители за усъвършенстване на богослужебните им умения.

Не само руските емигранти, но и вярващите българи високо ценят владиката като мъдър и опитен духовен наставник. Бащинската грижа, големият опит, разсъдливостта и голямото дръзновение в молитвата привличат към архипастиря множество хора. Пътчката към храма «Св. Николай

Чудотворец» не зараства и след блажената кончина на светителя през 1950 г. Оттогава и досега към неговия гроб се стичат вярващи от всички краища на България, обръщайки се към него с гореща молба за застъпничество и получавайки свише действена помощ.

С това наистина всенародно почитание, пълно с дълбочина и искреност, българското паство се отзовава на любовта на руския архипастир, отдавал му докрай своето голямо любещо сърце.

Дългоочакваната канонизация на светителя Серафим, която се извърши преди десет години първо в Руската, а скоро след това и в Българската православна църква, стана значимо събитие и отново подчерта единството на двете Поместни православни църкви. Вярваме, че, предстоейки пред Престола на Вседържителя, този светец, който през миналото столетие ревностно свидетелстваше за нашето духовно братство, *не ще остави своето паство в българската и руската земя и на други места, и ще бъде бърз помощник за призоваващите го от всички краища на земята* (из молитвата към светителя).

Като честитя на Ваше Светейшество и на всички православни християни в България тази забележителна дата, аз Ви изразявам искрената си благодарност за Вашето добро и внимателно отношение към храма «Св. Николай Чудотворец», неговия клир и енорияши. Надявам се, е Подворието на Руската православна църква в София, както и Подворието на Българската православна църква в Москва ще осъществяват и занапред своята нелека и толкова важна пастирска, културна и църковно-дипломатическа мисия, зримо подчертавайки единството на нашите Църкви и обгрижваните от тях народи.

С братска любов во Христе,

+КИРИЛ

ПАТРИАРХ НА МОСКВА И ЦЯЛА РУСИЯ